

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Siguem seriosos

Política i serietat, estan renyides?

El filòsof francès Frédéric Worms, professor a l'École Normale Supérieure de París, recordava en un escrit que Freud havia dit que hi havia tres oficis impossibles: ensenyar, curar i governar.

Worms pensa que, al capdavant, avui dia, el que trontolla és la mateixa idea d'ofici, tot i que creu que cal repensar-la per retornar la seriositat a les nostres vides.

I, efectivament, cal recuperar la seriositat que trobem a faltar en la vida política.

Una seriositat amenaçada per la petitesa i l'abús de plantejaments irrisoris.

Sembla que els que ocupen el poder ens volguessin agafar amb estenalles, prement-nos entre el que és irrisori i el que esdevé d'una gravetat extrema.

Però això no és pas el bon ofici de governar. L'ofici de governar ha de ser, al mateix temps, específic, concret i provisional, après i renovat, exercit i transmès.

La deontologia és, així, el mateix principi de la seriositat i de l'ètica.

Però respectar la paraula donada no està gaire cotitzat en l'actual política andorrana. No ho ha estat mai, però des del 7 d'abril la cotització s'ha ensorrat com si hagués esclatat un crac borsari.

Moltes electrores i molts electors se senten enganyats, manipulats. Els que van constituir la coalició d'Acord ens han mostrat el contrari al principi ètic de la democràcia: la fidelitat i el compromís del vot rebut.

Com es justifica moralment utilitzar el vot per al contrari de la proposta compromesa?

Això és, senzillament, mentir al votant i malversar el vot, o forçar el propòsit compromès del votant, és traïció al sistema democràtic.

Si a la política se li furta el fonament ètic, no quedarà res de respectable en la fonamentació política.

Amb Espot culmina la desconstrucció del sistema polític sorgit de la Constitució

D'igual manera, si es menyscaba la fiabilitat del compromís amb l'elector i la coherència amb les propostes del postulant, la democràcia quedarà en ruïnes.

La democràcia no pot funcionar si en l'àmbit públic es pretén enganyar el ciutadà en les qüestions fonamentals.

La mentida és, així, una nova forma d'agressió, la manipulació dels poderosos en perjudici de les ciutadanes i els ciutadans més vulnerables.

Perquè el mercadeig dels resultats en mans dels polítics poc seriosos acabarà corcant el sistema.

Després del 7 d'abril es veu ben clar que el que es pretén nou no és, per això, millor.

En política, a Andorra hem inventat poc i malament. Per això em sembla poc assenyat pretendre que el que farà el govern tri-

partit serà diferent del que van fer durant vuit anys els governs dels quals formava part Xavier Espot.

El que hagués pogut cohesionar i vertebrar una proposta d'Estat hauria estat l'acceptació de la diversitat però, lluny d'una perspectiva positiva, se'ns ha volgut imposar una mala versió de la tradicional política de "fer l'andorrà".

El traspàs del govern de Toni Martí a Xavier Espot haurà estat així molt atípic. Acaba i tanca el procés de desconstrucció del sistema polític tradicional de la Constitució del 1993 més que no pas anuncia, com pretenia Xavier Espot, la reconstrucció d'un nou sistema polític.

Acceptant com a hipòtesi que DA vulgui procedir a modificar alguna cosa ho veurem amb la campanya de les eleccions comunals i el debat sobre les reformes pendents: jubilacions, competències comunals, dependència i equilibri de la seguretat social. I el control de la despesa pública.

Mentrestant la societat andorrana es troba en estat gairebé líquid i inestable perquè li manquen nous equilibris, noves estructures i noves perspectives definides clarament.

Andorra està en una fase de metamorfosi política. Es veu el que es desmunta però no es percep encara si es construeix alguna cosa.

Al capdavant podríem dir que Andorra és en transhumància política però ignora el camí, l'itinerari que hi haurà. Com també ignora si el Govern sap on va.